

slaget, saaledes som det er kommet til os fra Folkethinget. Jeg tror nemlig, at man derved vil faae alle de Ulemper, som ere forbundne med denne Valgmaade, medens man vil gaa glip af de Gøder, som ere derved; thi naar man har været uheldig med et politisk Valg, saa gjaelder det jo kun for en begrændset Tid, og saa veed man, det kan forandres, men det er ikke i samme Grad Tilfældet, naar der er Tale om Valg af en Præst. Det er af den Grund; jeg slet ikke kan gaa ind paa det Grundlag, som Folkethinget har opstillet, hvortil jeg tror, at de Indvendinger, der kunne gjøres gjældende lige overfor de umiddelbare Valg, slet ikke kunne finde Anvendelse paa det Forslag, vi have stillet. Den Betragtning, der er fremkommen ved tidligere Forhandlinger, at Ministeren skulde være i Stand til, hvor der er Meningsulighed tilstede, at dele de forskjellige imellem, tror jeg ikke, der kan tillægges nogen Betydning; jeg tror, at det sikkert vil vise sig at være en Illusion. Hvor der virkelig er kommet et kirkeligt Liv tilstede, der vil det i Reglen ikke saa meget komme an paa en bestemt kirkelig Retning hos den paagjældende Mand som dertilmod paa Præstens hele Personlighed, paa, hvorledes han forstaa at røgte sin præstelige Gjerning i det Hele, og paa, om han forstaa at træde op lige overfor de forskjellige Retninger paa en Maade, der kan bidrage til at forsone og vække Velvillie og Tillid selv hos dem, der i Dvrigt ikke kunne dele den kirkelige Betragtning, som han hentrekner sig til; og, da jeg, som sagt, tror, det er berettiget, at der, hvor der viser sig en almindelig Interesse for Sagen, som giver sig tilkjennde i en almindelig Deltagelse i Valget af Menighedsudvalget, virkelig tages Hensyn til det almindelige Onske, saa forekommer det mig, at, fordi nogle enkelte af disse Repræsentanter ikke kunne forstaa at underordne deres personlige individuelle Betragtning, som maatte alene hvile paa ganske ubetydelige Hensyn, ikke kunne forstaa at underordne sig det store Flertal og Hensynet til det Almenes Færd — jeg siger, at det vilde forekomme mig ubilligt, om man derfor vilde lade det bero paa Ministerens Velvillie, om alle de Andre Onsker skulde komme i Betragtning, eller om de skulde faae den Mand, som Ministeren

finder kan dele dem imellem, saaledes at hverken den Eine eller den Anden faar Ret. En saadan Bestemmelse, forekommer det mig, vil ikke i fjerneste Maade være skikket til at skaffe Reformen nogen Betydning eller til at opnaa det, man egentlig tilsigter derved. Dette er det Hovedhensyn, som vi ved vort Forslag have haft for Øie, men ved Siden deraf indeholder det jo unegtelig ogsaa et Forsøg paa at komme de Onsker imøde, som ere stærkt fremherskende i det andet Thing; thi uden at jeg gjør mig nogen Illusion om, at det andet Things Flertal uden Videre vil gaa ind paa denne Betragtning, har jeg dog et Haab om, at et saadant modereret Forslag vil faae en hel Del flere Stemmer for sig, end det nærværende Flertalsforslag vil kunne glæde sig ved, idet jeg er overbevist om, at det vil være aldeles ufrugtbart at fortsætte en Forhandling paa Grundlag af Fordringen om Enstemmighed; og naar der ikke kan bringes Andet ud af Sagens Behandling end gjentagende at forhandle om den, saaledes at hvert af Thingene stiller sig paa sit Stade, saa vil jeg for mit Bedkommende foretrække, at en Sag af denne Natur stilles i Bero til bedre Tider. — Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret i, at man ved den Bestemmelse, at et Flertal i Menighedsudvalget skal kunne afgjøre Sagen, skulde modvirke enhver alvorlig Forhandling i Menighedsudvalget, ethvert alvorligt Forsøg paa at komme til Enighed. Jeg tror, at man kan være temmelig overbevist om, at i et Udvalg, der er nogenlunde talrigt — og det bliver efter Forslaget aldrig saa ganske lille — vil det ikke være ganske let at samle en Flersidighed af tre Sjerdedele. Der vil være mange Tilfælde, hvor det vil koste ikke saa lidet Anstrengelse, navnlig naar det som her fordres, at Indstillingen skal være uden Forbehold eller subsidære Forslag. — Jeg skal ikke udtale mig yderligere for Dieblisset, men kun gjentagende anbefale Mindretallets Forslag og bede de ærede Medlemmer, som virkelig ønske Sagens Fremme, overveie, om det ikke vil være rigtigt at komme de modstaaende Anskuelser imøde indenfor de Grændser, som overhovedet ikke kunne overskrides uden at medføre Fare for det, man egentlig vil opnaa, idet man alt-